

не сполучи, остави го и се закри въ листата на дървото.

Слѣдъ нѣколко дни отидохме при нея съ много жени и дѣца, защото, както казваха тѣ, нѣмало никаква опасностъ И наистина това бѣше тѣй, защото змията се бѣше прѣтоварила и неможеше да избѣга. Като се приближихме до нея, помжчи се да се издигне на дървото, ала напраздно.

Цейлонезитѣ я убиха, а мѣсото ѝ изядоха съ голѣма охота. Тази голѣма змия се казва – *Боа*.

Сиромашки закрилникъ.

(Народна пѣсень).

Събраль е Стоянъ дружина
Се отборъ млади юнаци,
Стана имъ Стоянъ войвода.
Минаха деветъ години
И десетата настана.
Стоянъ дружина думаше:
— Дружина вѣрна говорна,
Левенти, млади юнаци!
Деветъ години ходихме,
Нищичко не спечелихме,
Стига се вече скитахме!
Хайдете сѣки у дома
Мирничко да се приберемъ.

Послуша го юнаци
Сѣки си дома отиде.
Мама Стояну думаше:
— Стояне, синко, Стояне,
Като се дома завѣрна,

Дѣти е, синко, печала?
Стоянъ майци си думаше:
— Ахъ, мамо, стара майчице!
Никаква кѣра нѣмакме,
Нищичко не спечелихме.
— Стояне, синко, Стояне,
Стой, мама да те научи:
Продай си пушка бойлия,
Продай си сабя френгия,
Продай си чифте пишове,
Та купи черни биволи,
Па иди, синко, разори
Бащини черни угари,
Посѣй ги съ бѣла пшеница.

Стоянъ майка си послуша:
Продаде пушка бойлия
И тѣнка сабя френгия,
Продаде чифте пишове,